

Bilag A.

Nr. 1.

Skrivelse

af 7de November 1879 fra Bestyrelsen for Handelsforeningen i Aarhus.

Efterat Handelsforeningen er bleven bekendt med den Betænkning, som er afgiven af en af Indenrigsministeriet nedsat Kommission og det „Udkast til Lov om Forholdsregler mod Brugen af usødygtige Skibe under dansk Flag“, som slutter sig dertil, har man fundet, at dette Forslag indeholder saa mange for den danske Skibsart hæmmende Baand og trykkende Bestemmelser, at man har troet det paatrængende nødvendigt at fremkomme med en Modforestilling.

I det man erkjender, at de foreslaaede Forholdsregler ere dikterede af Hensyn til Beskyttelse af Menneskeliv og Eiendom, og at de fleste af dem, gennemførte for alle søfarende Nationers Skibe, vilde kunne stifte Nytte, maa man paa den anden Side hævde, at der netop hertilands findes mindre Anledning til at gennemføre stærkede Forholdsregler end andetsteds, samt at for vor lille Koffardislaade vil Trykket af disse virke dobbelt, saalænge ikke andre Nationers med vore konkurrerende Skibe, ere underkastede de samme Bestemmelser.

Lovforslaget gaar i Hovedsagen ud paa, at der igjennem en af dertil bestiftede Embedsmænd, „Skibsinspektør“, gennemført Kontrol skal staaes bedre Garantier for, at der ikke bliver sendt usødygtige Skibe til søs. Det er i og for sig vanskeligt at sige, hvad der forstaaes under Begrebet usødygtigt, og Kommissionen udtaler selv, at Saadant ikke laader sig gjøre efter bestemte Regler. Den er derfor kommen til det Resultat, at Spørgsmaalet skal afgjøres efter et Skjøn af Skibsinspektøren, Besigtigelseskommissionen og i sidste Instants af et Oversyn; men ved Siden heraf foreskrives dog Regler for Skibes Indretning, Udrustning og Belastning.

Til Grund for Bestemmelserne herom ligge vistnok nærmest tilsvarende Regler i den nyere engelske Lovgivning; men vore Søfartsforhold ere ikke overensstemmende med de engelske, og Bestemmelser, som kunne være nødvendige for disse, ville formentlig være overflødige, ja endog skadelige for vore. I England er Loven vel nærmest rettet imod den Mængde ældre fra anden Fart udrangerede Skibe, som benyttes i Kystfarten, men noget Tilsvarende findes ikke hos os, og danske Skibes Bygningsform, Udrustning og Bemanding er gennemgaaende god og indrettet efter den Fart, de holdes i. Vore smaa Forhold ville ikke kunne tilstede et saadant Misbrug af vaarlige Skibe, som tidligere i England ubemærket har fundet Sted, og Omhu for Menneskeliv og Eiendom er sikkert i ingen anden Marine større end hos os. Den engelske Lov vil ogsaa medføre Ulemper for den øvrige af gode Skibe bestaaende Marine, men denne har ved sin Størrelse, sine Rettigheder og Repræsentanter, ved Englands Overlegenhed i Verdenshandelen osv. ligesuldt store Fortrin for de smaa Nationers Skibe.

Det vil derimod være en Byrde for vor Søfart, at Skibene foruden det skarpe Tilsyn, der af private Klassifikationselskaber og Assurandører føres, skulle underkastes en vidtgaende Kontrol af det Offentlige, som vil forarsage Udgifter og Tidsspilde, uden at den i Reglen vil frembyde bedre Garantier for Sødygtighed. Kommissionen lægger ikke tilstrækkelig Vægt paa den Omhu, hvormed Klassifikations-Selskabernes Besigtigelsesmand og Assurandørerne undersøge og holde sig underrettede om Skibenes Tilstand, ligesom den heller ikke tager tilstrækkeligt Hensyn til den Interesse, Aghederne selv have af at holde deres Skibe i Klasse. Som en Følge af den af Kommissionen foreslaaede Kontrol er der atter givet Skibsinspektøren Anvisning paa at stoppe formentlig usødygtige Skibe, og denne Pligt skal han ikke alene udføre efter sit eget Skjøn, men efter Formodninger, indløbne Klager fra 3 af Skibets Besætning eller fra Andre; hvor Skibsinspektøren ikke er tilstede, skal den sædvanlig uskyldige Dyrighed kunne gjøre det Samme, og i Udlandet Konsulerne.

Denne Bestemmelse vilde utvivlsomt kunne faae høist beklageligt Følger, og den Erstatning, der gives for ugrundede Klager, er af ringe Betydning. Unge Søfolk lade sig let forlede til, efter